UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Postilla Guillermi super Epistolas et Euangelia: per totius anni circu[m]itum: De tempore/ Sanctis/ et pro defunctis

Guilelmus <Parisiensis>

Basel, 1513

VD16 E 4385

D[omi]nica Tempore

urn:nbn:de:hbz:466:1-30573

Visual Library

ſ refertur ad vinculū
a habete: qđ ēſt vinculū ꝑfectiōis:
ſ iocundetur
b c d et pax chriſti exultet ī cordibꝰ ve
ſ exultatione ſ ad fidem.
ſtris: in q̄ ⁊ vocati eſtis ī vno cor
ſ myſtico. ſ de beneficio ſ vt ſcꝫ
e f g h i pore: ⁊ grāti eſtote: vērbū chriſti
hābitet ī vobis ābūdāter in ōmi
ſ ignaros ſ exhortantes.
k l ſapiētia: dōcentes ēt cōmonētes
ſ inuicem
m n o p vōſmetipſos / ī pſālmis hymnis
⁊ cāticis ſpūalibꝰ: ī grātia cāntā/
ſ potius q̄ʒ ore.
q tes in cordibus veſtris dōmino.

¶ Dñica ī ſeptuageſima. I. Co/
rin. IX. d. ꝑma ps eplē vſqꝫ. Vo/
lo. Deinde. a. X. ca. ſi. attingit.

ſ Utiqꝫ ſcire debetis
N Eſcitis ꝙ hi
ſ in loco ſtationis pro palma aſſignato.
q̄ in ſtādio currūt oēs r
quidē curru nt: ſēd vnus accipit s

A a ¶ Qđ ē vinculū ꝑfectiōis. Gloſ. qꝛ
omnia q̄ ad ꝑfectionē ptinēt: ſimul ligat.
b ¶ Et pax chriſti. Ly. data et cōmen/
data a chriſto. c ¶ Exultet. i. ſit cū exul/
tatiōis. d ¶ In cordibꝰ vr̄is: ī q̄ ⁊ vo
cati eſtis in vno
cor. ſ. eccl'ie ſub ca/
pite chriſto. Gloſ.
Oēs em̄ vnū cor/
pus ſumꝰ ī chriſto.
e ¶ Et gra. eſto/
te. ſ. deo datori de
tanto beneficio.
f ¶ Verbū chri/
ſti. i. doctrina euā/
geliȷ̄: q̄ ſpēalit̄ v̄bū
chriſti ē: qꝛ đ eiꝰ ore
ꝓceſſit. g ¶ habi
tet in vo. ſ. per iu
gē eiꝰ meditatiōꝫ.
h ¶ Abūdant̄. i.
non ſolū ad vr̄am/
ſꝫ ad alioꝝ edifica/
tionē. i ¶ In oīni
B ſapia. i. ī oī ſcptu/
raꝝ intelligētia: vt
oīm ſcripturaꝝ itel
ligētiā ⁊ intellectū
habeatis. k ¶ Do
cētes. ſ. ignaros.
l ¶ Et cōmonen
tes. ſcꝫ pigros.
m ¶ Voſmetip/
ſos. i. vnꝰ aliū vos
mutuo ad diuinas
laudes excitādo: ⁊
hoc n ¶ In pſal/
mis/hym. ⁊ cā. ſpi. Gloſ. de ęternis bo
nis agētibꝰ/⁊ celeſtē iocūditatē oñdētibꝰ
o ¶ In gr̄a. Gloſ. ī ꝯſideratiōe bñficioꝝ
dei erga vos. p ¶ Cātātes ī cor. vr̄is.
Eſa. 29. d Gloſ. i. nō tm̄ labijs: ſic illi đ qbꝰ đr: Pp'ls
Mat. 15. a hic labijs me honorat: cor aūt eoꝝ lōge ē
a me. q ¶ Domino. id eſt ad honorem
domini: in chriſto ieſu domino noſtro.

Poſtilla N Eſcitis ꝙ hi q̄ ī ſtadio cur/
rūt ⁊c. An̄ initiū illiꝰ eplē ſcri/
bit ſctūs Paulꝰ/di. Factꝰ ſum
infirmus infirmis: vt infirmos
lucrifacerē. Oia autē facio ꝓpter euāge/ C
liū: vt particeps eiꝰ efficiar. Tūc ſequitur
epiſtola. Neſcitis ꝙ hi q̄ in ſtadio currūt.
Ubi notandū: tp̄s qđ hodie eccleſia inci/
pit ē tp̄s deuotiōis et pęnitētię. In ſignū
huiꝰ ſancta mater
eccleſia ī hoc ſacro
tēpore in cātu ⁊ le/
ctiōibus in matuti
nis nobis īſinuat/
ꝙ a deo ſumꝰ elon
gati: ⁊ ſpūalibꝰ bo
nis ſpoliati ꝓpt̄ in/
obedientiam adę ⁊ † S. vi. ſi. ſolꝰ chriſtus.
euę. Vñ epiſtola ⁊
euāgeliū in hoc cō
cordāt/ꝙ depaupe
rati ſumus: tūc ſan
ctus Mattheus in
euangelio hodier/
no inuitat nos ad mat. 20. a.
laborandū ī vinea
dñi vt ditemur. Et
qꝛ etiā a deo elōga
ti ſumus: tunc ſan/ D
ctus paulus in epi
ſtola hodierna pro
ponit nob̄ curſum:
vt ad brauiū diui/
nę viſionis redea/
mus/di. r ¶ Fra/
tres: neſcitis ꝙ
hi qui in ſtadio
currūt: oēs qui/
dē currūt. qꝛ oēs
hoīes ad beatitudi
nem nitunt̄ perueni/
re: quocūqꝫ diuerſo tramite incedunt: vt
dicit Boetius de cōſo. phi. lib. iij. ꝓſa. ij.
s ¶ Sed vnꝰ accipit brauiū. i. p̄miū
curſus. Notandū ꝙ ſtadiū ē ſpaciū ī quo
pedites currūt: qđ hercules đꝛ ſtatuiſſe.
Perficiūt autē vnū ſtadiū. cxxv. paſſus.
Et ſtadium dicit̄ a ſtādo: qꝛ hercules tot
paſſus currebat: et poſtea ſtabat et reſpi/
rabat. In fine huiꝰ ſpaciȷ̄ ponebat̄ aliq̄d
qđ erat p̄miū curſus: vt equus vel purpu
reus pannus: et hoc dicit̄ brauiū. Et licet
oēs in h̄ ſtadio currerēt: vnus tm̄ ſolꝰ accı/
b

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

E piebat h brauiũ. ſ. q̃ citi⁹ ꝑueniebat. Sic i
curſu ſpũali vnus tm̃. ſ. pſeuerãs/accipit
mat. 20. c. et. 24. b. brauiũ: qꝛ q̃ pſeuerauerit vſq3 in finẽ: hic
ſalu⁹ erit. a ¶ Sic currite. ſ. p bõa opa.
b ¶ Vt cõprehedat̃. ſ. brauiũ eternũ.
c ¶ Omis em̃ q̃ in
agone. i. i pugna.
d ¶ Cõtẽdit. cũ
adũſario. e ¶ Ab
oib⁹ ſe ab. ſ. ab im
pediũtis ꝓm ꝓaſſe/
cutione victorię.
f ¶ Et illi quidẽ
vt cor. coro. ac.
nos aũt incorru
ptam. Ly. q. d. ſi
hoc faciũt ꝓ tpali
ꝑcio: multomagis
debem⁹ hoc facere
ꝓ eterno ꝑmio: ab
ſtinendo ab oibus
impedimentis nr̃ę
ſalutis: exercitãdo
nos in oib⁹ ꝓmoti
uis. g ¶ Ego igit̃
G ſic curro. Gorra.
bonum operando.
h ¶ Nõ q̃ſi i in/
certũ. Ly. qꝛ ſan/
ctus Paul⁹ certus
erat de btitudiẽ fu
tura p rẽuelationẽ
diuinam. i ¶ Sic
pugno. ſ. cõtra tẽ/
tationes. k ¶ Nõ
quaſi aerẽ ꝟbe/
rãs. i. nõ inaniter:
ſicut ille qui aerem
pcutit pro hoſte.
l ¶ Sed caſtigo
cor. Gor. i. motus
carnales reprimo.
m ¶ Et in ſerui/
tutẽ redigo. ſ. p
operationẽ boni.
n ¶ Ne forte cũ
alijs predicaue/
rim. Ly. ſ. inducẽ/
do eos ad opa pſe/
ctionis. o ¶ Ipſe re. effi. Gor. i. a deo re G
probat⁹: qd̃ turpe eſſet. p ¶ Nolo em̃
vos igno. fr̃es. Ly. ſ3 diligẽter attẽde/
re. q ¶ Qm̃ pr̃es nr̃i oẽs. tam boni q̃
mali. r ¶ Sub nube fu. ſ. eos ꝓtegẽte Exo. 13. d.
ab eſtu d̃ die i diẽ.
s ¶ Et oẽs ma.
trã. et oẽs i mo.
bap. ſũt i nu. ⁊ i
mari. Ly. i. ſignũ
baptiſmat̃ recepe
rũt: qꝛ trãſitus iſte
mar̃ ⁊ ꝓtectio nu
bis: figura fuit ba/
ptiſmatis. t ¶ Et
oẽs eãdẽ eſcam
ſpiritalẽ mãdu/
cauerũt. Lyra. i.
mãna: q̃ dicit̃ eſca
ſpiritalis: qꝛ nõ ꝟ/
tute naturę/ ſ3 vir/
tute diuinę poten/
tię fuit data de cę/
lo. Et etiã fuit figu H
ra eucbariſtię: quę
ſpiritualẽ hoĩe3 nu
trit. v ¶ Et oẽs
eũdẽ potũ ſpi/
ritalẽ biberũt. ſ.
aquã de petra edu
ctã virtute diuina:
quãdo moyſeſ bis
percuſſit petram.
x ¶ Bibebãt au
tem de ſpiritali.
id ẽ potũ datũ ꝟtu
te chriſti: qꝛ figura
bat aqua3 gratię p
chriſtum dandam.
y ¶ Cõſequente
eos petra. Gor.
aq̃ q̃ ſeq̃bant̃ eos.
z ¶ Petra autẽ
erat chriſt⁹. Vin
cẽ. nõ i re/ ſ3 in figu
ra: q̃ petra fluxit ſã
guis ⁊ aqua p aper
tionẽ later̃ chriſti
in die paraſceues.

ſ munus ꝓ quo currit̃ *perſeueranter*
a b brauiũ. Sic currite vt cõprehen
ſ duello ſ pugnat
c d datis. Omis q̃ i agõne contẽndit:
ſ impedimẽtis
e f ãb oibus ſe abſtinet: ⁊ illi quidẽ
ſ laudum
vt corruptibilẽ coronã accipiãt:
ſ eternam
g nos aũt incorruptã. Ego igit̃ ſic
ſ qꝛ certi ſumus ſi bona operemur: vite coronã acquiramus
ſ cũ carne
h i curro nõn q̃ſi i incertũ: ſic pũgno
mũdo ⁊ diabolo ſ inaniter ſ affligo
k l nõ quãſi aerẽ verberãs: ſẽd caſti
m go corpus meũ ⁊ in ſerũitutẽ re/
ſ iterũ ago ſ hoĩbus
n digo: nẽ forte cum alijs ꝑdicaue
ſ abiectus a deo ſ tam
rim ipſe rẽprobus efficiar. Nõlo o p
em̃ vos ignorare fratres: quõniã q
ſ figura
patres nr̃i oẽs ſub nũbe fuerunt: r
ſ rubrum
⁊ oẽs mãre trãſierũt: ⁊ oẽs i moy s
ſ per moyſen purgati ſunt figuraliter: ꝙ tranſi/
ſe baptizati ſunt i nube ⁊ in mari.
tus ille p mare rubrum eſt figura baptiſmi.
Et oẽs eãndẽ eſca ſpiritalẽ man t
ſ manna virtute diuina data.
ducauerũt: ⁊ oẽs eũndẽ potũ ſpi v
ſ ſupnaturaliter ex petra.
ritalẽ biberunt. Bibẽbãt aũt de x
ſ potu miraculoſo. ſ obediente virtute diuina
ſpiritali conſequente eos petra/ y
ſ quia figurabat chriſtũ in eucbariſtia.
pẽtra autem erat chriſtus.

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

A Poſtilla Libēter ſuffertis inſipiētes ꝛc. An̄ initiū illius ep̄le ſcribit ſctūs paul9/di. Ipſe em̄ ſathanas trāſfigurat ſe i angelū luc. Nō ē ḡ magnū ſi miſtri ei9 trāſfigurēt velut miniſtri iuſticie. Tūc ſequitur ep̄la hodierna. Et preſens ep̄la et euāgeliū hodiernū i hoc cōcordāt: q2 euāgeliū dicit de ſeminatore: q̄ exijt ſeminare ſemē ſuum. Sic etiam ep̄la dicit de p̄dicatore. ſ. ſancto paulo: q̄ ſemē v̄bi dei ſeminauit p totum mūdū. Sicut patet in collecta d̄ ſctō paulo. De9 q̄ vniuerſuz mūdum bti Pauli p̄dicatione docuiſti: da no

B bis q̄ſum9: vt cui9 natalicia colimus ei9 apud te patrocinia ſentiam9. Fratres libēt ſuffertis ꝛc. Pro itellectu illi9 ep̄le notandū ē: ꝙ tp̄e ap̄lorū erāt q̄dā pſeudo ap̄li: q̄ gl'iabant ꝛ iactabāt ſe eſſe iudeos natiōe/ ꝛ d̄ ſemie abrae deſcēdiſſe. Et hoc faciebāt/ vt p hoc i maiori auctē haberent: ꝛ eoꝝ falſe doctrine magis crederet: et laborabāt corinthios a libertate euāgelij reducere ad obſeruātiā legis moſaice. Et ipſi corinthij ſufferebant eos: ꝛ eis bn̄facieb āt: ꝛ eos ap̄lo p̄ferebant: minus reputantes apoſtolū q̄ illos. Et de hoc ap̄ls eos rep̄hēdit in hac ep̄la: ꝛ oñdit quō habeat maiorē materiā gloriādi q̄ iſti ſi expediat. Et i p̄ſenti epiſtola enumerat ap̄lus plurima martyria ſua/ ꝛ bn̄ficia/ et op̄a bona facta ꝑ vtilitate eccl'ie. Et etiam enumerat plurima que paſſus ē ꝑ fide ꝛ ꝑ noie ieſu chriſti. Et h̄ ap̄ls faciebat: vt illoꝝ pſeudo ap̄loꝝ fal/

❡ Dn̄ica in Sexageſima. II. ad Corinth. XI. d. circa mediū.

ſ vos corinthij ſ ſuſtinet
Libēter ſuf-
ſ ſtultos pſeudo ſ eſſe de
fert' iſipiētes/ cū ſit' a b
bētis. ſ patimini libēter c
ipi ſapiētes. Sūſtinetis em̄ ſiq̄s d e
ſ legis ſ reducit
vos in ſeruitūtē redigit: ſiq̄s de/ f g
ſ guloſe comedit. ſ bona vr̄a ſ in ſup biā
uorat: ſiq̄s accipit: ſiq̄s extōl/ h i k
ſ .i. maledicit in p̄ſentia vr̄a
litur: ſiq̄s in faciem vos cedit. l
ſ veſtrā quā pſeudo obijciūt vobis
Scd̄m ignōbilitatem dico quaſi m n
ſ nō poſſemus talia obijcere
nos infirmi fuerim9 in hac parte.
ſ bono. ſ eorū. ſ ſe iactare. ſ q̄uis ſit inſipientia.
In quo q̄s audet: in iſipiētia di/ o

C ſitatē repelleret: ꝛ maiorē fructū faceret ad dei laudē ꝛ fidelium ſalutē: ꝑpter qd̄ ſua gl'iatio erat virtuoſa/ illoꝝ autē vitioſa: vn̄ dicit: Fratres. Vin. i. vos frēs corinthij. a ❡ Libēter ſuffert'. i. ſuſtinetis patiēt. b ❡ Inſipiētes. i. falſos ap̄los/ de falſis falſe gloriātes: qd̄ ꝓpriū eſt inſipiētiū. c ❡ Cū ſit' ipſi. id ē eſſe debeatis. d ❡ Sapiētes. ꝙ talib9 falſis apoſtolis ꝛ ſeductorib9 nō credit'. e ❡ Suſtinet' em̄ ſi q̄s. Lyr. pſeudo ap̄lorū. f ❡ Vos. ſcꝫ a libertate chriſti et euangelij. g ❡ In ſeruitu. redigit. .i. in obſeruātiā le

D gis. Volebant em̄ eos ſubijcere ſeruituti legis: dicentes debere ſeruare legalia cū euāgelio. h ❡ Si q̄s deuorat. Lyra. quia de bonis Corinthioꝝ laute viuebant. i ❡ Siq̄s accipit. bona vr̄a/ decipiēdo vos falſis ꝛ mēdacib9 v̄bis. k ❡ Siq̄s extol. q2 pſeudo ap̄li iactabāt ſe ſup corinthios/ dicētes ſe filios abrae: Corinthios aūt filios gētiliū/ idolatrie deditorū ꝛ incircūciſoꝝ. l ❡ Siq̄s in faciē vos cedit. Glo. i. in p̄ſentia vos vitupat: improperādo. ſ. vobis gen9 ꝙ ſitis gētiles. Vn̄ Ambr. In faciē cedit' cui iniuria irrogat'. m ❡ Scd̄m ignobilitatē dico. Hor. quā vobis obijciunt quidā iudei/ de ſemine abrae ſe iactātes: ꝛ vos ſp̄nētes tanq̄ ignobiles ſitis. n ❡ Quaſi nos infirmi fue. i hac p̄te. imponentes gl'iari de generis nobilitate: ſed nō ſum9. o ❡ In quo quis audet in inſi. dico. Hor. q2 inſipiētiā eſtimat ſep̄m iactare ꝛ laudare.

E a ℂ Audeo ⁊ ego.i.audere poſſum et ego.b ℂ Hebrei ſũt.Ly.i.de lingua et natiõe hebraica gloriant̃.c ℂ Et ego.ſ. ſum ſic̃ ⁊ ipi ſũt.d ℂ Iſrlite ſũt.i.gl̃iãt ꝙ de p̃riarcha iacob deſcẽderint.e ℂ Et ego.ſ.ſi̾r.f ℂ Se/ mẽ ab.ſunt.Ly. cuius ſemini facte ſũt repromiſſiões. g ℂ Et ego.ſ.ſuz de eodẽ genere: et iõ ꝺ oib⁹ iſt̾ poſſũ gl̃ari.h ℂ Mini/ ſtri chri.ſũt.i.di/ cũt ſe eẽ miniſtros chr̃i. i ℂ Et ego. ſcʒ ſũ ſi̾r.k ℂ Ut min⁹ ſa.dico.q̃ꝛ nõ ẽ hois ſapiẽtis ſeipm̃ laudare:⁊ p̾ ħ oñdit ſe coactũ i laudẽ ſuã ꝓrupiſſe l ℂ Pl⁹ ego.ſ.ſuz miniſter chriſti/ q̃s ipi:hoc patet ex eo ꝙ plura paſſus ſuz ꝓp̃e miniſteriũ chri ſti.Tũc enumerat di.m ℂ In labo. plurimis.q̃s ipſi. n ℂ In carceri/ b⁹abũ.Ly.ꝓpter p̾dicationẽ euãge/ lij.o ℂ In plag̾ ſupra mo.i.vltra menſuram aliorũ. p ℂ In mor.fre/ quẽter.i.i p̾iculis mortis fui.q ℂ A iudeis q̃nquieſ. i.quinq̃ vicibus. r ℂ Quadrage/ nas.ſ.p̾cuſſiones

F

vel plagas.s ℂ Una mi.hoc eſt.xxxix. t ℂ Accepi.Preceptũ em̃ erat in lege. Si eũ q̃ peccauerat viderẽt dignũ plag̾: ꝓſterneret eũ añ ſe:⁊ corã ſe facerẽt ꝟbe rari:⁊ ꝑ mẽſura pc̃i erat et modus pla/ garũ:ita dũtaxat vt q̃dragenariũ numeꝝ nõ excederẽt.Ne igit̾ ſim miſericordes vi derent̃:ſb̾trahebãt min⁹ q̃ poterãt.ſ.vnã plagã.v ℂ Ter.vir.ce.ſũ.ſ.hoc a gẽtili lib⁹ paſſus ẽ.x ℂ Semel la.ſũ.a iudeis. vñ:Lapidãtes paulũ traxerũt eum extra ciuitatẽ:eſtimãtes eum mortuũ eſſe. Act. 7.

G

y ℂ Ter naufra giũ feci.i.pertuli. z ℂ Nocte ⁊ die in ꝓfun.ma.fui. Ly.ſ.ad diuerſas p̾tes terre ⁊ iſulas nauigãdo ꝓpter p̾/ dicatiões euãgeliũ. Aliȷ̃ exponũt dicẽ/ tes:ꝙ naufragium paſſus/ ſtetit ſb̾ aq̃ p̾ diẽ ⁊ noctẽ ꝟtute dei ipm̃ ꝓtegente. a ℂ Initi.ſepe. ꝓp̃e p̾dicatiõz euã/ gelij.b ℂ Peri/ cul̾.flu.Ly.i hye me inundãtiũ:⁊ ſic ſunt magna p̾icula in tranſitu aquaꝝ. c ℂ Periculis la tronum.diabolo eos cõcitãte cõtra paulũ: vt p̾dicatio verbi dei/⁊ ſal⁹aĩa ruꝝ impediretur. d ℂ Pericul̾ ex genere.ſ.meo:id ẽ a iudeis volẽtibus Paulũ occidere/ ideo:q̃ꝛ lege eoruz deſerta ad chriſtũ ſe ꝯuertit.e ℂ Pe riculis ex genti/ bus.Ly.i.ex gen tilibus mortẽ eius

H

querentib⁹:q̃ꝛ cõtra idolatriã p̾dicabat:⁊ ſic nec inter ſuos/nec inter alienos ſecur⁹ fuerat.f ℂ Periculis in ciui.Ly.ſup. cõmotis ꝯtra me.g ℂ Periculis in ſo litudine.Ly.i.a beſtijs occurrentibus. h ℂ Peri.in ma.i.a piratis ⁊ naufra.

ſ ligua. ſ ñ ad iactãtiã ſic̾ illi:ſʒ ad gl̃iaʒ dei. ſ ſũ
a b co/ audeo ⁊ ego.Hebrei ſũt ⁊ ego
c ſ genere. ſ iſraelita. ſ ꝓmiſſio
d e Iſraelite ſũt ⁊ ego.Semẽ abrae
f ſ promiſſus in ſemine abrae.
g h ſũt/ ⁊ et ego.Miſtri chriſti ſunt/ et
i ſ miniſter. ſ ſi iactanter dicerẽ
k l ego.Ut min⁹ ſapiẽns dico: plus
ſ q̃s ipſi ſ ꝓpter tot labores
m n ego.In laborib⁹ plurimis:i car/
ſ frequentius
o ceribus abundantius: in plagis
ſ plus q̃s rectũ eſt ſ periculo mortis.
p ſupra modũ:i mortib⁹ frequẽter.
ſ quinq̃ vicibus ſ trigintanouẽ
q r A iudeis q̃nq̃es quadragenas
ſ percuſſiões ſ tribus vicibus
s t vnã minus accẽpi.Ter virg̾ ce v
ſ a iudeis
ſus ſũ:ſemẽl lapidatus ſuz.Tẽr x y
ſ ſuſtinui. ſ per maris altitudinẽ na/
naufragiũ feci:nocte ac die in ꝓ/ z
uigaui. ſ fui fatigatus
rundo maris fui:in itinẽribus ſe/ a
ſ que nõ potui ꝑtrãſire
pe:periculis fluminũ:pericul̾ la b c
ſ iudeoꝝ
tronũ:periculis ex genere:pericũ d e
ſ infidelibus ſ in damaſco ⁊ epheſo
lis ex gẽtib⁹:p̾icul̾ i ciuitate: peri f g
ſ per viceram
cul̾ in ſolitudine:p̾iculis in mari: h

A gūs. a ¶Pericul'i fal. frib'. Ly. qd eſt periculoſi': q: nulla peſtis efficacior ad nocēdū q̄ familiaris inimic'. b ¶In labo. ſup. manuali. c ¶Et erūna. i. i paupta te. d ¶In vigilijs mul. ppter laborē manuale: et etiam orōnē. e ¶In fame ⁊ ſiti: in ieiu. mul. in fri. ⁊ nuditate. q: non habebat q̄n q̄ ſufficientē victū et amictū. f ¶Preter illa q̄ ex. ſūt. Ly. pter illa mala iā enūerata q̄ me exteri' affligūt: ſūt alia q̄ affligūt me iteri': ſcz g ¶Inſtātia m. q̄tidi. Hor. q̄ nec vna hora remittit. h ¶Sollicitudo oim eccliarū. Ly. Incumbebat enim ſibi quotidie B regimē eccliarū in magna affectione mētis: ido ſubdit. i ¶Quis infirmat. Ly. in fide et moribus. k ¶Et ego nō infir. dolens de malo eius: quaſi dice. nullus. l ¶Quis ſcādali. Ly. i. ruēs i peccatū exēplo alteri'. m ¶Et ego non vror. p cōpaſſionē quaſi dice. nullus. n ¶Si. pro quia. o ¶Gl'iari oportet. q: oportebat paulum ſic facere: ad repellēdā iactātiā ⁊ ſuperbiā pſeudo apoſtolorum. p ¶Que iſir. mee ſūt. Ly. i. q̄ ptinent ad infirmitatē meā. q ¶Gl'iabor. B dicit ptra falſos apl's: q̄ d nobilitate generis gl'iabant. r ¶Deus ⁊ pr dñi nři ieſu chriſti ſcit: q̄ ē bñ. in ſe. q nō mētior. Nunc hic cōſequenter enumerat mala q̄ euaſit. Dū enim pgeret ad damaſcū ad perſequēdū chriſtianos miraculoſe fuit cōuerſus: ⁊ poſt modū intrauit ſynagogam: ⁊ cōfundebat iudeos qui habitabāt damaſci. Propter qd ſuaſerunt prepoſito ciuitatis: vt caperet et occideret. Ergo dicit: s ¶Damaſci prepoſitus gentis arethe regis cuſto. ciui. damaſcenorū. i. cuſtodire fecit p homines armatos. t ¶Ut me cōprehenderet. Ly. vt traderet iudeis ad occidendū. v ¶Et p feneſtrā in ſporta dimiſſus ſum p murū. ſcz a chriſtianis. x ¶Et ſic effugi man' ei'. ſi. p q. y ¶Gloriari oportz. me cōmendādo ppter pſeudo apoſtolos. z ¶Nō expedit quidē. ppter me: licet expediat propter veſtrā vtilitatē. a ¶Veniam autē ad viſiones et reuelationes dñi. Scio hominē. Hor. de ſe tamē de alio loquit i ſui cōmendatione: vt vitet iactātiā. b ¶In chriſto. manentē p gratiā: ⁊ ſibi vnitū p fidē ⁊ charitatem.

C Act. 9. c

§ que ſunt valde periculoſa. § manuali
a b periculis in falſis fratrib': in labo
§ inopia
c d re ⁊ erūmna: in vigilijs multis: in
e fame ⁊ ſiti: in ieiunijs mltis: in fri
f gore ⁊ nuditate. Preter illa que
§ ſcz anxietas.
g extrinſec' ſunt: inſtātia meā quo
§ que eſt
h tidiana: ſollicitudo oim eccleſia
§ morbo ſpūali § cōtriſtando
i k rū. Quis infirmat ⁊ ego nō infir
§ malo exēplo. § cōpatior. q. d. nullus.
l m mor: q̄s ſcādalizat ⁊ ego nō vror?
n § quia oportet me gloriari ad repellendum pſeu
o p Si gl'iari oportet: q̄ infirmitatis
do iactantiam. § facit iuramētū per deū
q mee ſūt gl'iabor. Deus ⁊ pr dñi nři r
ieſu chriſti ſcit: q̄ eſt bñdict' i ſecu
§ de his que dixi § pcurator.
la q nō mētior. Damaſci prepo s
§ admonitione iudeorum
ſitus gētis arethe regis cuſtodie
bat ciuitatē damaſcenorum: vt mē t
§ ne amplius predicarem.
cōphēderet. Et p feneſtram in v
§ a fratribus
ſporta dimiſſus ſuz p murum: et ſic x
§ euaſi § ppter pſeudo.
effugi manus ei'. Si gl'iari opor y
tet: nō exp dit quidem. Veniam z a
§ ſecreta que vidi.
autē ad viſiones et reuelationes
§ de ſe quaſi de alio loquitur.
domini. Scio hominē in chriſto b

D

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

E a ℭ Añ annos q̃ttuo2decim. tot eniz anni fuerũt iter viſionẽ ⁊ narrationez. Ex q̃ apparet eũ hoc enarrare: nõ ex iactãtia/ ſed ex neceſſitate ꝓpter vtilitatẽ. b ℭ Si ue in co2pe. Go2. ſ. manẽte aĩa. c ℭ Si ue extra co2pus aſſũpta. d ℭ Ne/ ſcio: deꝰ ſcit: rap/ tum hmõi vſq3 ad ter. celũ. i. em pyreum. Credit̃ ra ptꝰ iſte fuiſſe in ſua cõuerſione: qñ fue/ rat tribꝰ diebꝰ ⁊ tri bus noctibus/ nec comedens/ nec bi/ bẽs. e ℭ Et ſcio hmõi hoiez ſiue in co2pe/ ſiue ex co2pꝰ/ neſcio: de us ſcit qm̃ raptꝰ eſt in pa. Gloſ. in eã trãqllitatẽ q̃ fru unt̃ illi q̃ ſũt in cele ſti hierl'm. f ℭ Et audiuit. i. ꝑcepit. g ℭ Arcana ver/ bã. de dei eſſentia h ℭ Que nõ licz. i. non eſt poſſibile i ℭ homi loq̃. i. verbis explicari. k ℭ Pro hmõi. ſ. viſiõibꝰ l ℭ Glo riabo2. et recte. m ℭ Pro me ãt ni. Ly. i. a me nul/ laz habeo materiã gl'iandi. n ℭ Niſi in infir. me. i. i tri bulatiõibꝰ meiſq3 patio2: q̃ ſũt gl'ie ac quirẽdę. o ℭ Nã ⁊ ſi volu. glo2ia/ ri. Lyra. de donis mibi a deo dats. p ℭ Nõ ero inſi/ piẽs. q2 h nõ facio inaniter et ſine cã. q ℭ Veritatẽ eñ dicã. Parco autẽz Ly. i. ꝑce me laudo. r ℭ Ne q̃s exiſti. me. ſcz gl'iari inanit̃. s ℭ Supra id qd̃ vi. i me. i. i ꝯuerſatiõe mea. t ℭ Aut au dit aliquid de me. i. in doctrina mea. Multa eniz dona dei latebãt in ap'lo q̃ nõ manifeſtabat niſi ꝓut et q̃ntũ ad dei gl'iam et fideliũ ſalutẽ expediebat. v ℭ Et ne mag. reu elationum. Lyra. diuinarum. x ℭ Extol. me. in ſupbiã. y ℭ Datꝰ eſt mihi ſtimulꝰ car. meę. Go2̃. i. tentatio libidinis. z ℭ Ange. ſatha nę. i. angelus mali gnus miſſus a ſa/ than ad meã ſbuer ſionez. a ℭ Qui me collaphizet. id eſt me affligat. b ℭ Propter q̃d ter dñm rogaui vt diſcederet a me: ⁊ di. mi. ſuf. ti. gra. mea. Ly. q. d. nõ ẽ tibi neceſ ſariũ vel vtile/ q̃ a te diſcedat tẽtatio carnis. c ℭ Nam virtꝰ i infirmita/ te ꝑficit̃. Go2̃. q2 dũ certat et vincit: robo2at̃ et auget̃. d ℭ Libẽter eñ glo2iabo2 in in/ firmitatibꝰ me/ is. Go2. nõ in vna tm̃/ ſz in pluribus. e ℭ Ut inhabi/ tet in me virtus chriſti. id eſt gra/ tia in me conſum/ metur et perficiat̃. G

a ãnte annos q̃ttuo2decim: ſiuẽ in b c d co2pore/ ſiuẽ extra co2pꝰ/ nẽſcio:
(ſ in chriſto)
deus ſcit: raptũ huiuſmodi vſq3
(ſ bis ſe raptum dicit)
e ad tertiũ celuz. Et ſciõ hmõi ho
(ſ ſic. ſ. q̃ aĩa de co2pe exierit.)
minẽ ſiue in co2pe/ ſiue extra co2 pus/ neſcio: deus ſcit: qm̃ raptus
f g eſt in paradiſum. Et audiuit ãr
(ſ de ſecreta dei eſſentia)
h cana verba quę nõ licet hõmini
(ſ homine vel viſione.)
k l m loqui. Prõ hmõi glõ2iabo2: prõ
(ſ ſcz filio abrae ⁊ huiuſmodi.)
n me aũt nihil/ niſi in infirmitãtibꝰ
(ſ etſi videar.)
o meis. Naz ẽtſi voluero glo2iari:
(ſ ꝓpter veſtrã edificationẽ.)
p nõ ẽro inſipiens. Veritatẽ eñ di q
cã. Parco ãt: nẽ q̃s exiſtimet me r
ſuprã id qd̃ videt i me: ãut audit s t
(ſ quis ergo de ſe ſecurꝰ)
aliquid ex me. Et nẽ magnitudo v
(ℭ in ſuperbiam.)
reuelationum ẽxtollat me: datũs x y
(ſ Quis.)
eſt mihi ſtimulus carnis meę: an gẽlꝰ ſathanę: quĩ me collaphizet z a
(ſ qui ſolus poteſt.)
Prõpter qd̃ ter dñm rogaui/ vt b
(ſ ſtimulus — ſ melius mihi ꝓuidẽs)
diſcederet a me. Et dixit mihi: ſufficit tibi grã mea. Nã vtũs i in c firmitate ꝑficit̃. Libẽtẽr igit̃ glo/ d riabo2 in infirmitatibꝰ meis: vt i/ hãbitet in me virtus chriſti. e

H

A. Poſtilla
SI linguis ho ⁊c. Añ initiū il/lius eple ſcribit ſ. paul⁹/di. Si qđ patit vnū mēbꝝ: cōpatiunt oia mēbra: ſi gloriat vnū mēbrū: cō gaudet oia mēbra. Tūc ſequit epla hod. Frēs: Si linguis hoim loquar. Apoſtolus i pac epiſtola maxime cōmendat charitatē dei ⁊ ꝓximi. Añ epiſtola ⁊ euangeliū concordant: quia euangeliū dicit de paſſione chriſti quomodo ē traditus/illuſus/conſputus/flagellat⁹/crucifixus: in quibus oībus nobis oſtendit ſuā maximā charitatē.
Luc.18.f.
Jo.15.b.
Unde dicit: Maiorem hac charitatez nemo habet/q̄ vt animam ſuā ponat quis ꝓ amicis ſuis. Similiter in epiſtola hodierna aplus Paul⁹ oſtēdit nobis vtilitatē charitatis/dicens:
B
a ¶Si linguis hoim loquar. Gor.i. oīm hominū ꝑ dona linguarum. b ¶Et angelorū.ſ. qđ plus eſt. c ¶Charitatē aūt nō habeā fact⁹ ſū velut es ſonās.ſ. aliis ſeruiens/et ſeipm̄ deſtruens. d ¶Aut cymbalū tinniens. ſcꝫ alios delectās/⁊ ſeipm̄ cōſumēs. e ¶Et ſi habuero ꝓphetiā. Gor. q̄ occulta diuina manifeſtant ⁊ reuelant. f ¶Et noueriz myſteria oia.i. occulta veter⁹ ⁊ noui teſtamēti. g ¶Et oēm ſciam.ſ. diuinā et humanā. h ¶Et ſi habu. omnē fidē. ſcꝫ tam perfectam. i ¶Ita vt montes transferā. virtute fidei de loco ad locuz

C

¶Dñica in Quinquageſima
I. Corinth. XIII. a. in principio.

ſi habere donū linguarū
SI liguis ho-
a b minū lo͛qr ⁊ angelo-
c rū: charitatē autē nō
ſicut cāpana aliis ꝓdeſt
habeā: factus ſū velut es ſonās/
vocando ad eccleſiam ſeipſam deſtruit
d e aut cymbalū tinniēs. Et ſi habūe
ſecreta
f ro ꝓphetiā et nouerim myſteria
omne ſcibile
oia ⁊ oēm ſciam: ⁊ habuero oēm g h
depoītē de loco ad locū
fidē ita vt mōtes trāſferā: charita i k
nō ſum in eſſe grāe
tatē aūt nō habuero: nihil ſū. Et
diuiſero
ſi diſtribuero in cibos pauperū l m
bona tēporalia
oēs facultateſ meas ⁊ ſi trādide n o
qđ eſt magnū genus
ro corpus meū ita vt ardeā: cha p q
martyrii
ad vite eterne cōſecutionem
ritatē aūt nō habuero: nihil mihi
in illatis malis
prodeſt. Charitas patiēs eſt: bē r s
aliis ſubueniēdo igne charitatis. inuidiā hꝫ
nigna eſt. Charitas nō emulat: t
nihil ꝑuerſe facit ſuperbit
nō agit ꝑperā: nō inflat: nō eſt v x y
nō querit honores ꝓpriū amorē
ambitioſa: nō q̄rit q̄ ſua ſunt. z

k ¶Charitatem aūt nō habu. nihil ſū. Ly. q̄tū ad eſſe grē. l ¶Et ſi diſtribu. Gor.i. pluribus diuiſero. m ¶In cibos pau. nō in cōuiuia diuitū. n ¶Oēs facultates meas. non alienas. o ¶Et ſi tradidero corp⁹ meū. Gor. volūtarie ad martyriū. p ¶Ita vt ardeā.i. cōburar/ ſic ⁊ btūs laurētius: qđ eſt acerbiſſimū martyriū.
D
q ¶Charitatez autē nō habuero: nihil mihi ꝓdeſt. ad vitā eternam. r ¶Charitas patiens eſt. Lyra.i. facit patiētem in malis ſuſtinēdis. s ¶Benigna eſt. id ē facit benignuz in bonis operandis. t ¶Charitas nō emulatur.i. non inuidet. v ¶Nō agit perperā.i. peruerſe. ſcꝫ ipediēdo bona ne fiant. x ¶Non inflat. contra ꝓrimum: etiam ſi proſpere ſuccedat ſibi y ¶Non eſt ambitioſa.i. aliis nō vult ꝑponi. z ¶Nō q̄rit que ſua ſūt. tm̄/ſed etiam que aliorum ſunt procurat.

† De conſe. di.4. ſolet etia queri.
† De pe. di 3.c. ſi quis.
† 11.q.3.c. illo plane.

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

ſ puocatur. ſ vindicte vel operis
a b c nõ irritatᷓ: nõ cogitat malũ: ñ gau
ſ perpetrata
d det ſup iniq̃tate: ↄgaudet aũt ve
ſ tam vbis q̃z ſ defect⁹ alioꝝ charitatiue factis tolerat. ſ a deo ꝓbata
e f ritati† oïa ſuffert† oïa credit: oĩa
g ſ ꝓmiſſa a deo
ſ patiᷓ vt ad ꝓmiſſa ꝑueniat
h i ſperat: oïa ſuſtinet† charitas nũq̃z
ſ non cadit ſ ceſſent qñ oïa erũt
k l excidit. Siue ꝓphetie euacua-
ꝑſentia. ſ plures. ſ nã tũc vna loqᷓ lingua
m n buntᷓ: ſiue lingue ceſſabũt: ſiue ſci
ſic in ſtatu inocẽtie. ſ quo ad actũ diſcurſiuũ.
o p entia deſtruetᷓ. Ex pte eñ cogno
ſ modo in via. ſ impfecte
q r ſcim⁹: ⁊ ex pte ꝓphetam⁹. Cũ aũt
ſ quis noſter
s venerit qd ꝑfectũ eſt: euacuabitᷓ
ſ imperfectũ.
qd ex parte eſt. Cũ eſſem paruu- t
ſ intelligebã
lus: loq̃bar vt paruul⁹: ſapiebã v x
ſ ſicut
vt ꝑuulus: cogitabã vt paruul⁹. y
ſ depoſui
Cũ aũtẽ factus ſum vir: euacua- z a
ui que erant paruuli. Videmus b
ſ in obſcuritate
nũc per ſpeculũ i enigmate: tũnc c d
aũt facie ad faciẽ: nũc cognoſco e f
ſ imperfecte ſ deũ
ex pte: tũc aũtẽ cognoſcã ſicut et g h
ſ a deo ſ in tempore iſto
cognitus ſũ. Nunc autẽ manet fi i k l m

E a ¶ Non irritatᷓ. Glo. i. nõ ꝓuocatᷓ ad irã vl' vindictã ꝓpter iniurias ſibi illatas. b ¶ Nõ cogi. malũ. i. nõ ꝑmitit hoïez cogitare q̃liᷓ ꝑficiat malũ i ope. c ¶ Nõ gaudet ſup ini. Glo. ſʒ poti⁹ dolet ſi videt aliquẽ peccare. d ¶ Congaudet aũt ve. i. vbis veritatis. e ¶ Oïa ſuffert. Ly. ifirmitates ꝓximi ſuppoꝛtando. f ¶ Oĩa credit. ſ. q̃ diuinitus ſunt tradita. g ¶ Oïa ſperat. ſ. diuinit⁹ ꝓmiſſa. h ¶ Oïa ſuſtiet. Ly. ꝑ lõganimitatem patiẽter expectando promiſſa. i ¶ Chari. nũq̃z excidit. nec i hoc ſeculo nec i futuro: ſed poti⁹ augmẽtabitᷓ. k ¶ Siue ꝓphetie. ſ. futuro- F rũ. l ¶ Euacuabũtur. in futuro: q: oïa erũt ꝑſentia m ¶ Siue lingue ceſſa. ſ. i futuro qñ nõ erũt diuerſe lingue ſic iam: ſʒ oẽs vna ⁊ eadẽ lingua laudabunt deum. n ¶ Siue ſcia. ſ. acq̃ſita. o ¶ Deſtructur. q̃tuz ad actũ ratiocinandi. p ¶ Ex pte eñ cogno. Glo. i. impfecte cognoſcim⁹ deũ ꝓpt impfectionẽ intellect⁹ ⁊ tenebꝛoſitatẽ p̃ntis ſtat⁹. q ¶ Et ex pte ꝓphetamus. i. impfecte futura ꝑdicimus. r ¶ Cũ autẽ venerit qd perfectũ eſt. i. futura beatitudo. s ¶ Euacuabitᷓ qd ex parte eſt. id ẽ qd impfectũ G. eſt: ſcʒ ſcientia, ꝓphetia ⁊ fides. Et iam dicta apoſtolus declarat per ſimile de ſtatu puerili impfecto: qui ceſſat adueniẽte ſtatu virili ꝑfecto: ꝗ dicit: t ¶ Cum eſſem paruulus. ſ. etate. v ¶ Loquebar vt paruul⁹. impfecte moꝛe pueri balbutientis. x ¶ Sapiebã vt paruulus. ſ. res hũanas. y ¶ Cogitabam vt paruulus. ſcilicet vana et inutilia. z ¶ Cum autem factus ſum vir. Glo. ꝑfecte etatis a ¶ Euacuaui que erant paruuli. Vincẽt⁹. ſ. in loquendo, cogitando, ſapiendo. b ¶ Videmus nunc. i. in pꝛeſenti H dñi. c ¶ Per ſpeculũ in enigmate. id eſt obſcure ꝑ creaturas: quia in magnitudine potẽtiam, in pulchꝛitudine ſapientiam, in vtilitate bonitatẽ. d ¶ Tunc autẽ. id eſt in futura beatitudine. e ¶ Facie ad faciẽ. Ly. id eſt clare et nude videbimus diuinã eſſentiã. f ¶ Nũc cognoſco. ſ. deũ. g ¶ Ex pte. i. impfecte ⁊ obſcure. h ¶ Tũc aũt. i. in futuro. i ¶ Cognoſcã. ꝑfecte ⁊ p̃ntialr deũ. k ¶ Sic ⁊ cog. ſũ. i. ꝑuiſus cognoſcere. l ¶ Nunc aũt. i. tpe vite. m ¶ Manet fides, in ra-

† De peni. diſti. 3. c. ſi.

† De pe. di. 2. charitas nunq̃z.

A tionali. a ¶ Spes. in iraſcibili. b ¶ Et charitas. i ꝯcupiſcibili. c ¶ Tria hec. Maioꝛ aũt hoꝝ ẽ charitas. Goꝛ. qꝛ ceteris decedentibus ꝑmanebit.

fidelib⁹: ſʒ i ve. teſt. differebat. vñ: Hodie mecũ eris i ꝑadiſo. n ¶ Nemi dã. vllã offen. Goꝛ. id eſt neminẽ verbo vel facto ſcãdaliçantes o ¶ Ut non. ſ. per vos. p ¶ Vituꝑet mi. no. Ly. qꝛ mala ſubditoꝝ redũdãt i vituperiũ p̄latoꝝ. C Luce. 23. f

Poſtilla Hortamur vos ne inuacuũ ⁊c. Ante initiũ illius epiſtole ſcribit ſanctus paul⁹ di. Oẽs nos manifeſtari opoꝛʒ añ tribunal chꝛiſti: vt referat vnuſqſqꝫ ꝓpꝛia coꝛꝑis: ꝓut geſſit/ſiue bonũ/ſiue malũ. Tũc poſt moduʒ ſequit̃ ep̃la hodierna. Et in p̄ſenti ep̃la hoꝛtatur nos ap̃s ad gratie habite exercitationẽ di. d ¶ Exẽs: hoꝛtamur vos. Uin. admonitione charitatiua inducẽdo. e ¶ Ne iua. gra. dei re. Uin. gr̃a inuacuũ recipitur: q̃ñ hõ poſt peccatoꝝ dimiſſioneʒ nõ ſe exercet in bonis opib⁹ f ¶ Ait enĩ. dñs g ¶ Tempoꝛe accep. Lyr. .i. tp̄e noue leg. qđ ẽ tp̄s gr̃e. h ¶ Exaud. te. ſ. oꝛanteʒ ꝓ pctis. i ¶ Et in die ſa. in q̃ põt hõ ſalutẽ ſuã operari. k ¶ Adiuui te. Ly. opa tua ꝑficiẽdo. l ¶ Ecce nũc tp̄s ac. Uinc. i. ad merẽdũ. m ¶ Ecce nũc dies ſalu. q̃ntũ ad ꝑmiũ cõſequẽdũ: qꝛ nũc ſtati poſt obitũ ſal⁹ dat̃ B Eſa. 49. c

a b des/ſpẽs/chãritas/triá hec. Ma
c ſ Ergo virtus excellentiſſima omniũ virtutũ.
ioꝛ autẽ hoꝛum eſt charitas.

¶ Dñica.I.in Quadrageſima
II. ad Coꝛ. VI. a principio.

ſ coꝛinthios
d Hortamur vos
ſ abſqꝫ vtilitate ad vitam de
e nẽ inuacuũ graʒ dei
ſeruiẽti. ſ ꝑ eſa. tp̄e gr̃e de⁹.
f g recipiat̃. Ait enĩ† Tp̄e accepto
h exaudiui te: ⁊ in die ſalutꝭ adiuui
ſ ꝓ aquirẽda gratia.
i k l m te. Ecce nũc tp̄s acceptabile: ecce nunc dies ſalutis. Nemini dã n
ſ aliq̃d ſcandalũ
tes vllã offenſionem: vt nõn vitu o p
ſ ſacerdotũ vel religio noſtra
peretur miniſterium noſtruʒ: ſed q
ſ p̄beamus.
in omnibus exhibeam⁹ noſmet
ſ ſeruos
ipſos ſicut dei miniſtros: i multa r
ſ ſufferendo patienter
patientia/in tribulationibus/in s
ſ paupertate ſ oppꝛeſſione ſ mar
neceſſitatib⁹/in anguſtijs/in pla t v
tyrio. ſ vinculis. ſ cõmotiõib⁹ ꝓp̃li cõtra ſe
gis/in carceribus/in ſeditiõibus y ʒ
in laboꝛib⁹/in vigilijs/i ieiunijs a b
ſ perſeuerãtia.
in caſtitate/in ſciẽtia/in longani c d
ſ q̃ ſuauitas debet eſſe in ſp̃ũſancto.
mitate/in ſuauitate/in ſpiritu ſan e
ſ falſa
cto/in charitate nõ ficta/i verbo f g

q ¶ Sed in oib⁹ exhibeam⁹ noſmetip. ſicut dei mini. ſ. ipſi chꝛiſto nos confoꝛmando quãtum poſſum⁹. r ¶ In mlt̃a patiẽtia. Goꝛ. ſ. coꝛdis/oꝛis et operis. s ¶ In tribulatiõib⁹. ſ. mltiplicib⁹. t ¶ In neceſſitatib⁹. ſ. vict⁹ et veſtitus. v ¶ In anguſtijs. i. curis x ¶ In plag. i. i verberib⁹ coꝛꝑis. y ¶ In carceribus. ne poſſimus ad ꝑdicãdũ diſcurrere. ʒ ¶ In ſeditiõib⁹ .i. cõmotiõibus pop̃li cõtra ſe. a ¶ In laboꝛib⁹ .ſ. magnũ. b ¶ In vigilijs/in ieiunijs/i caſtitate. ſ. mentis ⁊ coꝛpoꝛis c ¶ In ſcientia. ſcp̃turaꝝ. d ¶ In lõganimitate. ſ. expectatione ꝑmij. e ¶ In ſuaui. in ſpi. Ly. q̃ facit hominẽ dulcẽ ⁊ ſuauẽ ꝓprimo verbo et facto. f ¶ In charitate non ficta. id eſt nõ ſimulata/ cõtra hypocritas. g ¶ In verbo veri. ſ. loquẽdo cum †Eſa49.c D